

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om regulering af den amtskommunale grundskyld af landbrugsejendomme i skatteåret 1964-65.

Som det vil være det høje ting bekendt, ydes der i henhold til den kommunale ejendomsskattelov amtskommunerne et årligt statstilskud til nedsættelsen af den amtskommunale grundskyld af landbrugsejendomme, således at der i hver amtskommune for sådanne ejendomme fastsættes en lavere grundskyldpromille end den for andre ejendomme gældende. Det samlede statstilskuds størrelse er afhængig af landbrugets forrentningsprocent af handelsværdien i det skatteåret nærmest forudgående kalenderår og andrager i indeværende skatteår 46,8 mill. kr., hvorved gennemsnittet af de amtskommunale grundskyldpromiller for landbrugsejendomme er nedsat til 5,38, medens gennemsnittet af de amtskommunale grundskyldpromiller for andre ejendomme udgør 13,15.

Den nedsatte amtskommunale grundskyldpromille skal efter loven anvendes på enhver ejendom, der helt eller delvis er noteret som landbrugsejendom i henhold til lovgivningen om landbrugsejendomme, samt præstegårde, der er underkastet opretholdelsespligt som selvstændigt landbrug. Som følge af den i foråret foretagne ændring af loven om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme vil det imidlertid efter regeringens opfattelse være påkrævet for skatteåret 1964-65 at foretage en mindre begrænsning af de ejendomme, der skal være berettiget til beskatning med den lavere grundskyldpromille. Ved den nævnte ændring af statsejendomsskatteloven bestemtes det, at landbrugsejendomme, der er beliggende inden for områder, der er omfattet af en godkendt byudviklingsplan, og som i tiden indtil 13. almindelige vurdering i 1964 optages til omvurdering som følge af salg til en pris, der er mere end 75 pct. højere end ejendomsværdien, ikke skal vurderes efter den særlige regel om ansættelsen af grundværdien for landbrugsejendomme — den såkaldte bondegårdsregel — men efter lovens hovedregel, d. v. s. på grundlag af grundens værdi i handel og vandel. Det ville være i modstrid med formålet med den stedfundne ændring af vurderingsreglerne,

såfremt de ejendomme, der bliver vurderet efter de nye regler, fortsat skulle være berettiget til beskatning med den nedsatte amtskommunale grundskyldpromille, og det foreslås derfor, at sådanne ejendomme i skatteåret 1964-65 skal holdes ude fra den kreds af ejendomme, der nyder godt af statstilskuddet.

Jeg finder anledning til at fremhæve, at dette lovforslag ikke indebærer nogen nedsættelse af det samlede konjunkturbestemte statstilskud, der alene vil afhænge af landbrugets forrentningsprocent i 1963. Såfremt lovforslaget gennemføres, vil virkningen blot være, at statstilskuddet skal anvendes til nedsættelse af grundskyldpromillen for en lidt mindre kreds af ejendomme, der derved vil kunne opnå en større nedsættelse af grundskyldpromillen, end det ellers ville være tilfældet.

Endelig skal jeg nævne, at det tilskud, der i skatteåret 1964-65 vil blive ydet af landbrugsministeriet til dækning af den resterende amtskommunale grundskyld af landbrugsejendomme, af landbrugsministeren vil blive begrænset på tilsvarende måde, og at det samme er hensigten, for så vidt angår lempelse af grundskylden til staten samt grundstigningsskylden, jfr. det samtidig hermed af finansministeren fremsatte forslag til lov om fritagelse for grundskyld til staten samt grundstigningsskyld for skatteåret 1964-65 af landbrugsejendomme.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Fanger): Jeg har hermed den ære at fremsætte forslag til lov om ændring i lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v., forslag til lov om ændring i lov om særlig indkomstskat m. v. og forslag til lov om ændring i lov om investeringsfonds. De tre lovforslag har til formål at tilvejebringe ligelighed i beskatningen af private og kooperative virksomheder. Det konservative folkeparti anerkender begge erhvervsformer, men mener, at deres indbyrdes styrkeforhold kun kan blive det samfundsmæssigt mest effektive, hvis deres konkurrencebetingelser er rimelige.

Det i 1956 nedsatte udvalg til undersøgelse af kooperationsbeskatningen undersøgte beskatningen af private og tilsvarende koo-

[Fanger.]

perative virksomheder og nåede til det resultat, at de private virksomheder betaler betydelig mere i skat end de kooperativer, både når man ligestiller virksomheder med samme omsætning og virksomheder med samme indkomst. Det blev godtgjort, at købmænd betaler tre gange så meget i skat som brugsforening og uddeler tilsammen ved samme indkomst, og at visse andelselskaber i korn-, foderstof- og gødningsbranchen slipper med en skat, der er langt mindre end den, en konkurrerende privat virksomhed med samme indkomst må udrede.

Den gamle forbrugerkooperation er for længst i sin erhvervsudøvelse kommet på linje med det private erhvervsliv, og det er derfor naturligt, at der nu fremsættes forslag om skattemæssig ligestilling. Alleerede den 19. marts 1949 opfordrede de nuværende regeringspartier og de to store oppositionspartier den daværende regering til at søge tilvejebragt lighed i beskatningen af de to virksomhedsformer. Denne lighed må nu tilvejebringes.

Forslaget til lov om ændring i lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. bygger på følgende synspunkter:

1) Samtlige former for kooperativer virksomheder beskattes på basis af et skattepligtigt regnskabsoverskud, der opgøres på samme måde som hos andre erhvervsaktiviteter. Dette medfører, at kooperativer virksomheder skattefrit kan afskrive på maskiner og inventar, på bygninger, på varrelagre, på bindende købskontrakter samt henlægge skattefrit til investeringsfonds.

2) De kooperativer virksomheder kan ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage dividende, efterbetaling eller bonus, der udbetales til medlemmerne. Den eneste undtagelse er mejeriers og slagteriers efterbetaling, idet denne afregning er en indarbejdet betalingsform for leverandørernes produkter.

3) Den for aktieselskaber gældende daterselskabslempelse overføres til også at gælde for kooperativer virksomheder, når disse ejer mindst 25 pct. af den dividende-givende forenings andelskapital eller af aktieselskabets aktiekapital.

4) Kooperativer foreningers skatteindkomst beskattes på lige fod med aktiesel-

skaber. Dette vil med den nuværende aktieselskabsbeskatning betyde en skatteprocent på 41 med halvdelen af den betalte skat som fradragsberettiget.

5) Men vi foreslår samtidig en nedsættelse af aktieselskabsbeskatningen ved, at det skattefrie fradrag på $2\frac{1}{2}$ pct. af aktiekapitalen forhøjes til 5 pct. Med denne ændring reduceres kooperationsbeskatningen til 36 pct.

Forslaget til lov om ændring i lov om særlig indkomstskat m. v. tilsigter at skabe ligestilling også på dette område. Vi er ikke tilhængere af denne beskatningsform, men når den gælder for private, må den også gælde for kooperativer virksomheder.

Forslaget til lov om ændring i lov om investeringsfonds har til hensigt at tillade kooperativer virksomheder at benytte loven om investeringsfonds.

Må jeg til sidst fremhæve betydningen af, at man lemper aktieselskabsbeskatningen ved at tillade 5 pct. af aktiekapitalen fradraget, før skatten beregnes, i stedet for som nu $2\frac{1}{2}$ pct.

Lempelsen vil stimulere den vigtige opsparring i aktieselskaber, der kommer hele samfundet til gode, og den vil modvirke den nuværende dobbeltbeskatning af udbyttet i danske aktieselskaber.

Jeg skal hermed anbefale lovforslagene til tingets forhåbentlig velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ib Thyregod): Jeg har herved den ære for det høje ting på partiet venstres vegne at fremsætte følgende lovforslag: *forlag til lov om ændring i lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v., forlag til lov om særlig indkomstskat m. v. og forlag til lov om ændring i lov om investeringsfonds.* Disse lovforslag sigter på at skabe lighed i beskatningen mellem Kooperation og den private handel. Grundlaget for den nuværende beskatning af Kooperationen er udskrivningsloven for 1949-50, der blev gennemført efter en den 19. marts 1948 vedtagen dagsorden om, at der skulle søges tilvejebragt lighed i beskatningen mellem kooperativer virksomheder og det øvrige erhvervsliv. Denne lovgivning går bl. a. ud på, at brugsforeninger og andre kooperativer virksomheder opgør deres formue efter